

การจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่ประสบความสำเร็จ: มุมมองเชิงวิเคราะห์โดย

ใช้ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม

LOCAL INNOVATION MANAGEMENT OF THE SUCCESSFUL THAI LOCAL
ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS: AN ANALYTICAL PERSPECTIVE BY USING A STRUCTURAL-
FUNCTIONALISM THEORY

*

พระมหาโชติพิรุณ สุธจิตโต (ผลเจริญ)

อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

คณะนิติรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

วันชัย สุขตาม

อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์

พระมหาธนรัฐ ฐฐเมโธ (สะอาดเอี่ยม)

พระมหาสมพงษ์ ฐิตจิตโต (ดาศรี)

ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญคือเพื่อต้องการวิเคราะห์ให้เห็นถึงลักษณะและปัจจัยเงื่อนไขต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่ประสบความสำเร็จ พร้อมทั้งการอธิบายถึงปรากฏการณ์ดังกล่าวโดยใช้มุมมองทางทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมของทาลคอตต์ พาร์สันส์ (Talcott Parsons) ตามแนวคิด AGIL ซึ่งประกอบด้วย การปรับตัว (Adaptation-A) การบรรลุเป้าหมาย (Goal attainment-G) การบูรณาการ (Integration-I) และการรักษาแบบแผน (Latency-L) โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่ประสบความสำเร็จในการจัดการนวัตกรรมซึ่งได้เลือกมาศึกษาและวิเคราะห์ในครั้งนี้ได้แก่ เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ซึ่งผลจากการวิเคราะห์พบว่าด้านการปรับตัว เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีการดำเนินงานที่ได้มุ่งหวังการจัดทำบริการสาธารณะในระดับพื้นที่ที่มีการปรับตัวทั้งในมิติทางด้านการเมืองและการบริหารจัดการ มิติทางด้านสังคม มิติทางด้านเศรษฐกิจ และมิติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ขณะที่ด้านการบรรลุเป้าหมาย เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการขับเคลื่อนการพัฒนาหน่วยงานให้บรรลุผลในรูปแบบของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์การพัฒนาเอาไว้อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยให้ความสำคัญต่อการหล่อหลอมขัดเกลาสมาชิกให้คิดและมองไปสู่เป้าหมายเดียวกันใน 2 กลุ่มใหญ่คือ กลุ่มแรกเป็นประชาชนและกลุ่มที่สองเป็นบุคลากร สำหรับการบูรณาการ เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีการบูรณาการการทำงานในรูปแบบความร่วมมือกับเครือข่ายต่างๆ ในการจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นทั้งหน่วยงานที่อยู่ในระดับพื้นที่และหน่วยงานที่อยู่นอกพื้นที่ รวมตลอดถึงหน่วยงานในต่างประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ด้านการรักษาแบบแผน เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีการยึดมั่นในหลักการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและความเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน ซึ่งการรักษาแบบหรือดำรงไว้ซึ่งสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการจงใจของหน่วยงานที่เห็นได้ชัดเป็นรูปธรรมได้แก่ วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นจริยธรรม วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นนวัตกรรม วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายความร่วมมือต่างๆ เป็นต้น

คำสำคัญ : นวัตกรรมท้องถิ่น การจัดการนวัตกรรมท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม

ABSTRACT

This article, mainly, aims at presenting the analysis of the nature and conditional factors related to the success of local innovation management in the successful Thai local administrative organizations and to explain the phenomenon by applying Talcott Parsons's Structural-functionalism theory perspective based on the AGIL concept consisting of Adaptation-A, Goal attainment-G, Integration-I and Latency-L. The successful Thai local administrative organization in innovation management selected for this study and analysis was Roi Et Municipality.

The results of the analysis were as follows: Adaptation-A; Roi Et Municipality has been working to develop public service in the area in which its adaptation in terms of political and administrative dimension, social dimension, economic dimension and information and communication technology dimension. Whereas, Goal attainment-G; Roi Et Municipality has clearly set goals to drive the organizational development in form of vision, mission and development strategy. It is important for the members to think and look towards the same goal in two groups, namely; the first group is the people and the second group is the personnel. For Integration-I; Roi Et Municipality has integrated its work in cooperation with various networks to manage local innovations both at the local and regional levels, including overseas agencies as well. In addition, Latency-L; Roi-Et has adhered to the principles of good governance and sustainable urbanization. The treatment of patterns or cultural symbols and motivations of the agency is very clear. Those are ethical-oriented culture, team-oriented culture, innovative-oriented culture and public participation-oriented and collaborative networks-oriented culture.

Keywords: Local Innovation, Local Innovation Management, Local Administrative Organization, Structural-Functionalism Theory

บทนำ

หากพิจารณาถึงเป้าหมายหลักที่สำคัญในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือ เพื่อให้เกิดก่อให้เกิดความผาสุกและประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่นความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสงบและปลอดภัยของสังคมโดยรวม ซึ่งในปัจจุบันจะพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปรับตัว ตลอดจนการสร้างและพัฒนารูปแบบของการจัดทำบริการสาธารณะอยู่ตลอดเวลา จนก่อให้เกิดโครงการหรือกิจกรรมสร้างสรรค์ใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นทั้งการคิดริเริ่ม การประดิษฐ์คิดค้น ปรับปรุง/พัฒนาการแก้ไขหรือจัดการปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน หรือทำให้เกิดความแตกต่าง ซึ่งเรียกว่า *นวัตกรรมท้องถิ่น* (โกวิทย์ พวงงาม, 2558 : 3-4) (*Local Innovation*) ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนางานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นอย่างมีความหลากหลาย ซึ่งก่อให้เกิดผลดีทำให้การจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนอันมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง แต่การที่จะสร้างและพัฒนารูปแบบของการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจนก่อให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งที่ดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรมได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากยังขาดผู้เชี่ยวชาญและงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการ เป็นผลทำให้มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในการจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นซึ่งมีให้เห็นอยู่โดยทั่วไป

กล่าวสำหรับเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดแล้วนับเป็นตัวอย่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเทศบาลเมืองที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการจัดการนวัตกรรมการท้องถิ่นจนกระทั่งมีผลงานด้านนวัตกรรมท้องถิ่นที่มีความโดดเด่นและเป็นที่รู้จักในระดับประเทศ โดยหน่วยงานมีการสร้างสรรค์นวัตกรรมท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาภารกิจและการจัดบริการสาธารณะในระดับพื้นที่ขึ้นอย่างต่อเนื่องได้แก่ หน่วยงานได้รางวัลบริการภาครัฐแห่งชาติ ประจำปี 2559 ระดับดีเด่น ประเภทรางวัลพัฒนาการบริการที่เป็นเลิศ จนล่าสุดได้รับรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปี พ.ศ.2560 รางวัลที่ 1 รางวัลประเภทโดดเด่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร และเทศบาลเมือง) สำหรับนวัตกรรมท้องถิ่นของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดที่ถือได้ว่ามีความโดดเด่นอย่างมากคือ โครงการท้องถิ่น 5 ห่วง (ภายใต้การส่งเสริมสุขภาพ) และโครงการพัฒนาการสอนภาษาและวัฒนธรรมจีน โดยใช้ความร่วมมือทางวิชาการ

อย่างไรก็ตาม หากเปรียบเทียบเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่งมีลักษณะเป็นระบบสังคมหนึ่งซึ่งประกอบไปด้วยโครงสร้างที่เป็นระบบย่อยต่างๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องซึ่งเกี่ยวข้องกัน ซึ่งระบบสังคมดังกล่าวทำงานอยู่ภายใต้ระบบสังคมใหญ่อีกทีหนึ่งก็แสดงให้เห็นว่าเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีโครงสร้างที่เป็นระบบต่างๆ โดยในแต่ละส่วนของระบบนั้นประกอบด้วยสมาชิกแต่ละคน องค์กรต่างๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่ทางการ ประชาชนในพื้นที่ ได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มศักยภาพหรือกำลังความสามารถ รวมตลอดทั้งทำหน้าที่ได้อย่างประสานสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีความสมัครสามัคคีร่วมพลังกันจนกลายเป็นพลังสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นคงหรือมีดุลยภาพเกิดขึ้น ซึ่งนั่นก็คือ ความสำเร็จในการจัดการนวัตกรรมการท้องถิ่นของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ซึ่งสอดคล้องภายใต้ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural-functionalism) ที่ได้อธิบายว่าสังคมเป็นระบบที่ประกอบด้วยการทำงานของแต่ละส่วนที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน เปรียบเสมือนการทำงานของร่างกายที่ประกอบด้วยเซลล์ต่างๆ ที่มีหน้าที่และทำงานสอดคล้องกันเพื่อให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ หน้าที่ของสังคมก็คือ การทำหน้าที่เพื่อให้เกิดดุลยภาพ (equilibrium) ในสังคม (วฤชพร ญรรุจิโรจน์, วฤชพร ญรรุจิโรจน์, 2560 : 1819)

ดังนั้น ในบทความฉบับนี้จึงได้ใช้มุมมองทางทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมของทาลคอตต์ พาร์สันส์ (Talcott Parsons) ตามแนวคิด AGIL ที่อธิบายว่าระบบสังคมและระบบย่อยในสังคมมีหน้าที่จำเป็นพื้นฐาน 4 ประการ เพื่อให้สังคมดำรงอยู่และดำเนินต่อไปได้อันประกอบด้วย การปรับตัว (Adaptation-A) การบรรลุเป้าหมาย (Goal attainment-G) การบูรณาการ (Integration-I) และการรักษาแบบแผน (Latency-L) มาอธิบายทำความเข้าใจปรากฏการณ์ดังกล่าว โดยเน้นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลในชั้นทุติยภูมิเป็นสำคัญซึ่งมีที่มาจากเอกสารวิชาการต่างๆ อันได้แก่ บทความทางวิชาการ ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องผลการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ปีงบประมาณ 2560 รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้บริหารและหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อทำให้ได้รับข้อมูลที่มีความน่าสนใจอื่นๆ เพิ่มเติม เป็นต้น โดยคาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่นๆ และหรือบุคคลผู้สนใจทั่วไปเกี่ยวกับนวัตกรรมท้องถิ่นได้ศึกษาและเรียนรู้ถึงลักษณะการจัดการนวัตกรรมการท้องถิ่น ตลอดจนปัจจัยเงื่อนไขต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการจัดการนวัตกรรมการท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จ อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบและวิธีการจัดการนวัตกรรมการท้องถิ่นที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทในระดับพื้นที่ของท้องถิ่นในแต่ละแห่งต่อไป

ลักษณะการจัดการนวัตกรรมการท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่ประสบความสำเร็จ: มองผ่านประสบการณ์ของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ดเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2479 มีพื้นที่เขตเทศบาล 4.5 ตารางกิโลเมตร ในปัจจุบัน เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีสถานที่ตั้งอยู่

บริเวณใจกลางเมืองร้อยเอ็ด โดยอยู่ในตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 45000 เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีประชากรทั้งสิ้นจำนวน 35,461 คน (ชาย 16,793 คน และหญิง 18,664 คน) และมีชุมชนโดยรอบครอบคลุม จำนวน 20 ชุมชน เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีการบริหารจัดการภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่า “บ้านเมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก พุ่มพักตำนานเมือง ลือเลื่องวัฒนธรรม” (เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด, 2559 : 54) และเพื่อให้บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ดังกล่าว เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดจึงได้มีการกำหนดพันธกิจไว้ 4 ด้านอันประกอบด้วยพันธกิจที่ 1 เพิ่มศักยภาพของเมือง พันธกิจที่ 2 พัฒนาศักยภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ พันธกิจที่ 3 พัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาของโรงเรียนให้ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง และพันธกิจที่ 4 เพิ่มขีดความสามารถในกระบวนการพัฒนา พร้อมทั้งยังได้มีการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดไว้จำนวน 6 ด้านประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร การเมืองการปกครอง (เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด, 2559 : 69-88)

สำหรับนวัตกรรมท้องถิ่นของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดซึ่งถือได้ว่าเป็นความโดดเด่นอย่างมากและมีส่วนสำคัญที่ทำให้เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้รับรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปี พ.ศ.2560 รางวัลที่ 1 รางวัลประเภทโดดเด่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร และเทศบาลเมือง) กล่าวคือโครงการท้องถิ่น 5 ห่วง (ภายใต้การส่งเสริมสุขภาพ) และโครงการพัฒนาการสอนภาษาและวัฒนธรรมจีน โดยใช้ความร่วมมือทางวิชาการ

ทั้งนี้โครงการท้องถิ่น 5 ห่วง (ภายใต้การส่งเสริมสุขภาพ) มีวิสัยทัศน์โครงการว่า “ห่วงใย เข้าใจ เข้าถึง” โดยมุ่งเน้นการจัดบริการสาธารณะทางด้านสุขภาพเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการและปัญหาของชุมชน ซึ่งครอบคลุมใน 5 กลุ่มวัยคือ วัยเด็ก วัยเรียน วัยรุ่น วัยทำงาน และวัยสูงอายุ โดยเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดทำการประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทั้งในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน อันได้แก่ โรงพยาบาลร้อยเอ็ด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองร้อยเอ็ด ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเมืองร้อยเอ็ด โรงเรียนในเขตเทศบาล โรงพยาบาลจุกุ๊เวช คลินิกทันตกรรม ประชาคมงดเหล้าจังหวัดร้อยเอ็ด ชมรมช่างผสมสวดยเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อาสาสมัครสาธารณสุข และอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุร่วมกันดำเนินโครงการท้องถิ่น 5 ห่วง โดยสิ่งที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการนี้มีอย่างน้อย 3 ประการคือ (เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด, 2559 : 69-88) กล่าวคือ ประชาชนสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพในครัวเรือน (ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคิดเป็น 495 บาทต่อคนต่อปี) (กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด, 2559 : 69-88) รวมตลอดทั้งมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เกิดสังคมเอื้ออาทร กล่าวคือ ชุมชนได้หันมาให้ความสนใจต่อการดูแลเพื่อนบ้าน ใกล้เคียงมากขึ้น และเกิดความไว้วางใจกันมากขึ้น อันเป็นการสร้างความอบอุ่นให้กับชุมชน

ส่วนโครงการพัฒนาการสอนภาษาและวัฒนธรรมจีน โดยใช้ความร่วมมือทางวิชาการมีวิสัยทัศน์โครงการว่า “ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา กระชับความสัมพันธ์ พัฒนาสู่สังคมคุณภาพ” เป็นโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้และเพิ่มทักษะทางภาษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 5 แห่ง ซึ่งมีสัมฤทธิ์ผลที่เกิดขึ้นทางการศึกษาอันเป็นผลมาจากการดำเนินโครงการนี้คือ ผลการทดสอบวัดความรู้ภาษาจีน กิจกรรมชุมนุม ชมรมด้านการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูดผ่านทั้งหมด 100% และผลการทดสอบวัดความรู้ภาษาจีนรายวิชาที่เรียน นักเรียนมีผลการเรียนระดับดีมาก เกเรด 4 และระดับดี เกเรด 3 ได้ 100% และในขณะเดียวกันก็พบว่า มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านการทดสอบภาษาจีน การสอบ YCT (การทดสอบความรู้ภาษาจีนกลางสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี) และการสอบ HSK (การวัดระดับความรู้ภาษาจีนสำหรับผู้ที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง) มีแนวโน้มที่สอบผ่านจำนวนเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ (กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด, 2559 : 32-33)

นอกเหนือจากสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินโครงการดังกล่าวแล้ว สิ่งที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการนี้คือ 1) ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาจีนในการฟัง พูด อ่านและเขียน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 2) นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพื่อความเข้าใจอันดี 3) นักเรียนเห็นคุณค่าและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา 4) นักเรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นบุคคลใฝ่เรียนรู้ และรักการเรียนรู้ตลอดชีวิต 5) นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาจีนในระดับต้นอย่างเพียงพอ เพื่อการศึกษาต่อหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และ 6) เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดและเทศบาลเมืองผางเจิงก่างมีความสัมพันธ์อันดี เกิดการประสานความร่วมมือในหลายๆ ด้านที่นอกเหนือจากด้านภาษาและวัฒนธรรม เช่น การประสานความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน การส่งออกข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดร้อยเอ็ด อันเป็นประโยชน์ทั้งต่อการศึกษาและเศรษฐกิจของจังหวัดในเวลาเดียวกัน (กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด, 2559 : 24)

การวิเคราะห์ปัจจัยเงื่อนไขต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่ประสบความสำเร็จโดยใช้มุมมองทางทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมของทาลคอตต์ พาร์สันส์

แนวความคิดในการพัฒนาทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural-functionalism) เป็นผลมาจากการนำเอาแนวความคิดทางด้านชีววิทยามาใช้ โดยอุปมาว่าโครงสร้างของสังคมเป็นเสมือนร่างกายที่ประกอบไปด้วยเซลล์ต่างๆ และมองว่าหน้าที่ของสังคมก็คือ การทำหน้าที่ของอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย โดยแต่ละส่วนจะช่วยเหลือและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เพื่อให้ระบบทั้งระบบมีชีวิตดำรงอยู่ได้ (โสภณา สุดสมบูรณ์, 2551 : 30-31) ทั้งนี้มีนักทฤษฎีหลายท่านที่ได้ให้ความคิดซึ่งสนับสนุนทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมประกอบด้วยโรเบิร์ต เค. เมอร์ตัน (Robert K. Merton) อีมิล เดอร์ไคม์ (Emile Durkheim) รวมถึงของทาลคอตต์ พาร์สันส์ (Talcott Parsons) สำหรับกรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการศึกษาหรือวิเคราะห์เรื่องนี้ได้แก่ ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยม (Structural-functionalism) ของทาลคอตต์ พาร์สันส์ (ค.ศ.1902-ค.ศ.1979) ซึ่งจัดเป็นนักคิดแนวโครงสร้างนิยมชาวอเมริกาที่มีบทบาทและมีอิทธิพลอย่างมากต่อนักสังคมวิทยาอเมริกันในช่วงทศวรรษที่ 1970-1980 พาร์สันส์ได้อธิบายว่าระบบสังคมและระบบย่อยในสังคมมีหน้าที่จำเป็นพื้นฐาน 4 ประการที่เรียกกันว่า AGIL เพื่อให้สังคมดำรงอยู่และดำเนินต่อไปได้อันประกอบด้วย การปรับตัว (Adaptation-A) การบรรลุเป้าหมาย (Goal attainment-G) การบูรณาการ (Integration-I) และการรักษาแบบแผน (Latency-L) และจากหน้าที่พื้นฐานสี่ข้อคือ AGIL พาร์สันส์เสนอว่าสังคมต้องมีระบบปฏิบัติการสี่ระบบซึ่งเกี่ยวข้องกัน ได้แก่ ระบบปฏิบัติการประการแรกคือ ระบบที่เป็นร่างกายและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical) เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่พื้นฐานเรื่องการปรับตัว (Adaptation-A) ระบบปฏิบัติการประการที่สองคือ ระบบบุคลิกภาพเป็นระบบที่ทำหน้าที่ควบคุมกับหน้าที่พื้นฐานในการบรรลุเป้าหมาย (Goal attainment-G) กล่าวคือ สังคมจะต้องหล่อหลอมคนที่เป็นสมาชิกเพื่อขัดเกลาให้มีบุคลิกภาพที่คิดไปในทำนองเดียวกัน และมองไปที่เป้าหมายเดียวกัน ระบบปฏิบัติการประการที่สามคือ ระบบสังคมเป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่พื้นฐานในการบูรณาการ (Integration-I) ซึ่งพื้นฐานในเรื่องการบูรณาการเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับหน้าที่ และระบบปฏิบัติการประการที่สี่คือ ระบบวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับหน้าที่พื้นฐานในการรักษาแบบแผน (Latency-L) ซึ่งเป็นเรื่องของ การฟื้นฟูจิตใจและแรงจูงใจของคนเอาไว้ ทั้งนี้ การปรับตัว (A) และการบรรลุเป้าหมาย (G) เป็นหน้าที่เพื่อการดำรงอยู่ในขณะที่การบูรณาการ (I) และการรักษาแบบแผน (L) เป็นหน้าที่เพื่อการดำเนินต่อไปได้ (สุภางค์ จันทวนิช, 2554 : 165-167)

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยเงื่อนไขต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่ประสบความสำเร็จโดยใช้มุมมองทางทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมของทาลคอตต์ พาร์สันส์นั้น ผู้เขียนมององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระบบสังคมหนึ่งๆ ที่ประกอบด้วยโครงสร้างที่เป็นระบบย่อยต่างๆ ที่

ทำหน้าที่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ซึ่งระบบสังคมดังกล่าวทำงานอยู่ภายใต้ระบบสังคมใหญ่อีกทีหนึ่ง ทั้งนี้ได้มุ่งเน้นอธิบายและวิเคราะห์ถึงปัจจัยความสำเร็จในการจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่ประสบความสำเร็จ พร้อมทั้งการอธิบายถึงปรากฏการณ์ดังกล่าวโดยใช้มุมมองทางทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมตามแนวคิด AGIL ที่มองว่าระบบสังคมและระบบย่อยในสังคมมีหน้าที่จำเป็นพื้นฐาน 4 ประการ เพื่อให้สังคมดำรงอยู่และดำเนินต่อไปได้อันประกอบด้วย การปรับตัว (Adaptation-A) การบรรลุเป้าหมาย (Goal attainment-G) การบูรณาการ (Integration-I) และการรักษาแบบแผน (Latency-L) มีสาระสำคัญดังนี้

3.1 การปรับตัว (Adaptation-A) เป็นเรื่องของหน้าที่สังคมจัดให้มีการปรับตัวให้เข้ากับทุกสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมและความต้องการของระบบ หากสิ่งต่างๆที่มีอยู่ในสังคมไม่ตรงกับความต้องการของระบบก็ต้องมีการปรับตัว โดยมีระบบที่เป็นร่างกายและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical) เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่พื้นฐานเรื่องการปรับตัว (สุภางค์ จันทวานิช, 2554 : 166) เมื่อพิจารณาในแง่ดังกล่าวนี้ก็จะเห็นได้ว่าเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีการดำเนินงานที่ได้มุ่งหวังการจัดทำบริการสาธารณะในระดับพื้นที่ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนที่มีอยู่อย่างหลากหลายได้ครอบคลุมมากที่สุดและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนอย่างแท้จริง โดยมีการปรับตัวทั้งในมิติทางด้านการเมืองและการบริหารจัดการ เช่น การปรับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้มีความทันสมัยสอดคล้องทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค และในท้องถิ่น เป็นต้น มิติทางด้านสังคม เช่น การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มวัยในท้องถิ่นซึ่งครอบคลุมใน 5 กลุ่มวัย เป็นต้น มิติทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การปรับตัวด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันในระดับพื้นที่ เป็นต้น และมิติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เช่น การปรับตัวด้านการพัฒนาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะหรือสมาร์ท ซิตี้ (Smart City) เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อให้การจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นของหน่วยงานประสบความสำเร็จ อันเป็นผลมาจากแรงผลักดันที่เกิดจากปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่ภายนอกหน่วยงาน และที่สำคัญคือแนวทางยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และวิสัยทัศน์ของประเทศไทยที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” (สำนักวิจัยและพัฒนากระบวนการบริหารงานบุคคล สำนักงาน ก.พ. 2560 : 1) อันเป็นการปฏิรูปประเทศไปสู่ประเทศที่มีเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Value-Based Economy) ต่อไป

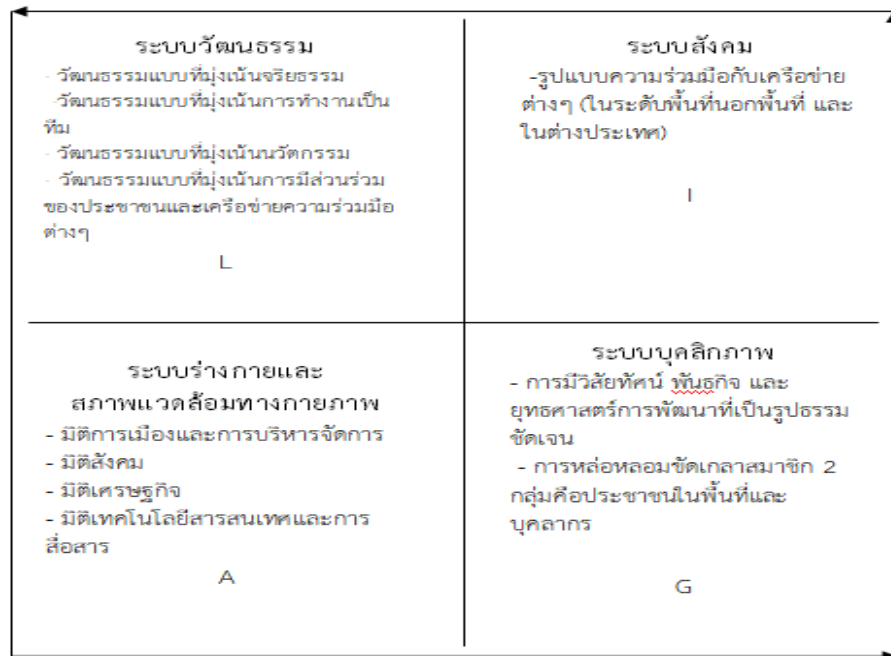
3.2 การบรรลุเป้าหมาย (Goal attainment-G) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมต้องมีการกำหนดเป้าหมายและระบบต่างๆ ก็ต้องทำหน้าที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหลัก โดยมีระบบบุคลิกภาพเป็นระบบที่ทำหน้าที่ควบคู่กับหน้าที่พื้นฐาน (สุภางค์ จันทวานิช, 2554 : 166) ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่ต้องดำเนินการให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม และต้องมีการบูรณาการอบรมบ่มนิสัยทางสังคมโดยเป็นหน้าที่ของระบบต่างๆ และสถาบันทางสังคมเหล่านั้นจะต้องทำหน้าที่ของตนเองเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ให้ได้ไพรวัลย์ เคนพรม, 2556 : 140) เมื่อพิจารณาในแง่ดังกล่าวนี้ก็จะเห็นได้ว่าเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการขับเคลื่อนการพัฒนาหน่วยงานให้บรรลุผลในรูปแบบของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์การพัฒนาเอาไว้อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ดังนั้นการจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีลักษณะที่สอดคล้องและเป็นไปเพื่อให้บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงานดังกล่าว พร้อมกันนั้นหน่วยงานยังได้ให้ความสำคัญต่อการหล่อหลอมขีดความสามารถให้คิดและมองไปสู่เป้าหมายเดียวกันใน 2 กลุ่มที่สำคัญกล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ในฐานะสมาชิกภายนอกหน่วยงานในการเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เน้นการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมรับผลประโยชน์และบุคลากรในฐานะสมาชิกภายในหน่วยงานที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม โดยมีผู้บริหารคอยกำกับติดตามการทำงานอย่างใกล้ชิดและมีความเป็นกันเองเป็นสำคัญ

3.3 การบูรณาการ (Integration-I) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ในการทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันของระบบต่างๆ ซึ่งจะต้องดำเนินไปร่วมกัน เนื่องจากระบบสังคมประกอบด้วยระบบย่อยที่มีความแตกต่างกัน

และมีกลุ่มกิจกรรมเฉพาะของตน จำเป็นต้องมีการดูแลให้เกิดการประสานสอดคล้องระหว่างระบบย่อยต่างๆ จึงต้องบูรณาการเข้าหากันและกัน (สุรางค์ จันทวานิช, 2554 : 16จ) หากพิจารณาในแง่ดังกล่าวนี้ก็จะเห็นได้ว่าเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้ให้ความสำคัญต่อการประสานความร่วมมือกับเครือข่ายต่างๆ ในการจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นอย่างมาก โดยมีการบูรณาการการทำงานในรูปแบบความร่วมมือกับเครือข่ายต่างๆ ในการจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นทั้งหน่วยงานที่อยู่ในระดับพื้นที่และหน่วยงานที่อยู่นอกพื้นที่ รวมตลอดถึงหน่วยงานในต่างประเทศอีกด้วย โดยโครงการท้องถิ่น 5 ห่วง (ภายใต้การส่งเสริมสุขภาพ) ที่ทำการประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย 14 หน่วยงาน โดยมีการลงนามข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งผลจากการดำเนินงานทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้รับการดูแลสุขภาพทั้ง 4 ด้านอย่างครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยประชาชนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ เอาใจใส่ในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัวมีสุขภาพดีตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมถึงการมีภาคีเครือข่ายความร่วมมือทางสุขภาพร่วมกันของประชาชนที่หลากหลายและเข้มแข็ง ทำให้มีศักยภาพในการบริการสุขภาพประชาชนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง นอกจากนี้ การร่วมมือของภาคีเครือข่ายที่หลากหลายเข้ามามีส่วนร่วมกันดำเนินการทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือ รวมถึงอุปกรณ์ และมีการดำเนินการที่ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่มวัย ตั้งแต่เกิดจนถึงวัยชรา นำไปสู่ความยั่งยืนของโครงการ (กองวิชาการเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด, 2559 : 12) ในขณะที่โครงการพัฒนาการสอนภาษาและวัฒนธรรมจีน โดยใช้ความร่วมมือทางวิชาการนั้นมีปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จเกิดมาจากการให้ความร่วมมือและประสานความร่วมมือกันอย่างต่อเนื่องของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด สถาบันขงจื้อ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และเทศบาลเมืองผางเจิ้งกวางแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ตลอดจนสถาบันการศึกษา ผู้บริหาร ครู นักเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดการขับเคลื่อนอย่างยั่งยืน นักเรียนมีทักษะภาษาจีนเบื้องต้นอย่างเพียงพอ และสามารถเข้าใจวัฒนธรรมจีนได้เป็นอย่างดี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, 2560 : 15)

3.4 การรักษารูปแบบ (Latency-L) คือ การฟื้นฟูปัจเจกบุคคลให้มีจุดร่วมของเป้าหมายเดียวกันเพื่อรักษาไว้ซึ่งแบบแผนของสังคม กล่าวอีกนัยหนึ่งคือการคงไว้ซึ่งระบบค่านิยมซึ่งหมายถึงการรักษารูปแบบหรือดำรงไว้ซึ่งสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการจงใจ โดยที่ทุกส่วนต้องใช้ความพยายามในการรักษารูปแบบของสังคมไว้ การเปลี่ยนแปลงอาจเกิดขึ้นได้ เป็นสิ่งที่พาร์สันส์เรียกว่า “การปรับตัว” แต่การปรับตัวต้องกระทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยน ทั้งนี้ พาร์สันส์ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงแบบรวดเร็ว และรุนแรงหรือการเปลี่ยนแปลงระบบแบบถอนรากถอนโคน หรือไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงในแนวทาง “ปฏิวัติ” โคนล้มอย่างรุนแรง (ณัฐธยาน์ ระโส : 2554) ทั้งนี้โดยมีระบบวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับหน้าที่พื้นฐานในการธำรงรักษารูปแบบของสังคมดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาในแง่ดังกล่าวนี้ก็จะเห็นได้ว่า เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีการยึดมั่นในหลักการบริหารงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และธรรมาภิบาล (Good Governance) ตลอดจนความเป็นเมืองน่าอยู่ (Healthy City) อย่างยั่งยืน โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานของบุคลากร มุ่งมั่นทำงานโดยยึดหลักการทำงานด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ตลอดจนเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นและยอมรับความเห็นที่แตกต่างและหลากหลาย (Diversify) ของบุคลากร ในขณะที่ผู้บริหารท้องถิ่นก็ยังทำหน้าที่เป็นผู้ที่คอยขัดเกลาสมาชิก ตลอดจนการกำกับติดตามดูแลการทำงานของสมาชิกเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าหมายของหน่วยงาน ดังนั้น การรักษารูปแบบหรือดำรงไว้ซึ่งสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการจงใจที่เห็นชัดเป็นรูปธรรมได้แก่ วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นจริยธรรม วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นนวัตกรรม วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายความร่วมมือต่างๆ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น คณะผู้เขียนสามารถนำเสนอผลของการศึกษาและวิเคราะห์การจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่ประสบความสำเร็จโดยสะท้อนผ่านมุมมองทางทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมของทัลคอตต์ พาร์สันส์ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงผลการศึกษาและวิเคราะห์การจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่ประสบความสำเร็จโดยสะท้อนผ่านมุมมองทางทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่นิยมของทัลคอตต์ พาร์สันส์
ที่มา: ปรับปรุงและพัฒนาจากสุภางค์ จันทวานิช (2554: 168)

บทสรุป

การจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นมีแนวโน้มที่ได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากทิศทางและแนวโน้มของการพัฒนาประเทศที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเทศผ่านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน หรือที่รู้จักกันว่า ประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) ดังที่ปรากฏในยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และวิสัยทัศน์ของประเทศไทยที่ว่า “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะเดียวกันการจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยอย่างประสบผลสำเร็จและเป็นรูปธรรมได้นั้นย่อมต้องอาศัยปัจจัยเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่เป็นจำนวนมากได้แก่ การปรับตัวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆ โดยต้องพิจารณาทั้งในมิติทางด้านการเมืองและการบริหารจัดการ มิติทางด้านสังคม มิติทางด้านเศรษฐกิจ และมิติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การกำหนดเป้าหมายที่ต้องการขับเคลื่อนการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้บรรลุผลในรูปแบบของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์การพัฒนาต้องมีการกำหนดเอาไว้อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน และสามารถทำได้จริง ซึ่งจะ使得การจัดการนวัตกรรมท้องถิ่นมีลักษณะที่สอดคล้องและเป็นไปได้เพื่อให้บรรลุผลตามแนวทางดังกล่าวได้ง่ายขึ้น พร้อมกันนั้นก็ต้องให้ความสำคัญต่อการหล่อหลอมขัดเกลาสมาชิกของหน่วยงานอันได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ในฐานะสมาชิกภายนอกหน่วยงานด้วยการเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เน้นการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมรับผลประโยชน์ และบุคลากรในฐานะสมาชิกภายใน

หน่วยงานด้วยการมุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม เพื่อให้สามารถคิดและมองภาพแห่งความสำเร็จของหน่วยงานอย่างมีเป้าหมายเป็นแบบเดียวกัน

นอกจากที่กล่าวมาแล้วนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการบูรณาการการทำงานในรูปแบบความร่วมมือกับเครือข่ายต่างๆ ในการจัดการนวัตกรรมการท้องถิ่นทั้งในเชิงระดับพื้นที่ ในเชิงระดับนอกพื้นที่ และในเชิงระดับต่างประเทศ พร้อมทั้งธำรงรักษาไว้ซึ่งสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการจงใจให้สมาชิกของหน่วยงานสามารถจัดการนวัตกรรมการท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องได้แก่ การมีวัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นจริยธรรม วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นนวัตกรรม วัฒนธรรมแบบที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายความร่วมมือต่างๆ เป็นต้น ดังนั้น หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใดสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการทำงานของตนเองให้สอดคล้องตามแนวทางดังกล่าวย่อมจะเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญที่ช่วยทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งนั้นประสบความสำเร็จในการจัดการนวัตกรรมการท้องถิ่นได้อย่างรวดเร็ว ต่อเนื่องและยั่งยืน และที่สำคัญคือจะช่วยให้บรรลุถึงจุดหมายของการปกครองท้องถิ่นคือ เพื่อให้เกิดก่อให้เกิดความผาสุกและประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนประชาชนในท้องถิ่นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสงบและปลอดภัยของสังคมโดยรวมได้อย่างแท้จริงอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

โกวิทย์ พวงงาม. (2558). **นวัตกรรมการท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.

กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด. (2559). **แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2559-2561) เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด**. ร้อยเอ็ด: เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด.

_____. (2560). **เอกสารประกอบการตรวจประเมินของคณะกรรมการเฉพาะกิจ เพื่อประเมินและคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปีงบประมาณ 2560 ประเภทโดดเด่น**. ร้อยเอ็ด: เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด.

คณะทำงานรับการประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีประจำปี 2560. (2560). **แบบประเมินเกณฑ์ชี้วัดสำหรับการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 รางวัลการบริหารจัดการที่ดี ประเภทโดดเด่น ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. ร้อยเอ็ด: เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด.

ณัฐธยาน์ ระโส. (2554). **การศึกษาประสิทธิผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกรณีศึกษา จังหวัดนครสวรรค์**. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด. (2559). **แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564)**. ร้อยเอ็ด: เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด.

_____. (2558). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ.2558-2562**. ร้อยเอ็ด: เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด.

_____. (2560). **วิสัยทัศน์และภารกิจ**. สืบค้นเมื่อ 6 ตุลาคม 2560, จากเว็บไซต์: <http://www.roietmunicipal.go.th/th/?q=node/42>.

ไพโรวัลย์ เคนพรม. (2556). **ตัวแบบการวิเคราะห์ระบบการเมือง: ตัวแบบของอิสตัน และพาร์สันส์**. วารสารเกษมบัณฑิต, 14(2): 134-145.

วฤชพร ณัฐรุจิโรจน์. (2560). **ครอบครัวทางเลือกและการคงอยู่ของสถาบันครอบครัว**. Veridian E-Journal, Silpakorn University, 10(2): 1817-1827.

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

(2560). องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดี ประจำปีพ.ศ. 2560. กรุงเทพมหานคร:

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักวิจัยและพัฒนาระบบบริหารงานบุคคล สำนักงาน ก.พ. (2560). ระบบราชการในบริบท ไทยแลนด์ 4.0.

กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน ก.พ.

สุภาวศ์ จันทวานิช. (2554). ทฤษฎีสังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โสภณา สุดสมบูรณ์. (2551). ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในยุคสังคมแห่งความพอเพียงและยั่งยืนแบบไทยๆ.

วารสารเทคโนโลยีภาคใต้, 1(1): 28-37.

Archibong, Esther P. (2016). Structural Functionalism: Its Relevance to Medical Profession.

International Journal of Science Arts and Commerce, 1(7): 9-15.